

23 Ιουλίου Παρακλητικός Κανών εις την Οσία Μητρός Πελαγία της εν τη Ιερά Μονή Κεχροβουνίου Ν. Τήνου Ασκητικώς Διαλαμψάσης

Ποίημα Γερασίμου μοναχού Μικραγιαννανίτου

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀρχόμεθα
ἀναγινώσκοντες τὸν PMB' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ...**

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. (τετράκις μετα των στοίχων)

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ὡς τῶν Ἀγίων ταῖς χορείαις συνοῦσα, ἀεὶ δυσώπει σὺν αὐτῆς
Πελαγία, πάσης ἀνάγκης ρύσεσθαι δεόμεθα, πάντας τοὺς
προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, ἐξαιρέτως ταύτην δέ, τὴν
Μονὴν σου Ὁσία, ἐκ δεινῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν ἀγάπῃ
στερρᾷ πολιτεύεσθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε....

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Δίδου ἡμῖν σὴν ἀρωγὴν Μῆτερ. Γερασίμου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μῆτερ Πελαγία, τὸν τῶν ὅλων
Δημιουργόν, λυτροῦσθαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῶν ποικίλων
σκανδάλων τοῦ ὄφεως.

Ίασεις ἡ κἀρα σου ἡ σεπτὴ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀναβλύζει θεία
ροπῇ, καὶ νέμει ἐκάστῳ αἰτουμένῳ, ἰσχὺν Ὁσία καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δολίως ἐπέρχεται καθ' ἡμῶν, ὁ δόλιος ὄφεις, τοῦ συλῆσαι ἡμᾶς
ζητῶν, ἀλλὰ τῇ σῇ χάριτι Ὁσία, τούτου τὸ θράσος εἰς τέλος
κατέβαλλε.

Θεοτοκίον.

Ὁλόφωτος ὥφθης Μῆτερ ἀγνή, τῇ Σῇ θεραπαίνῃ, Πελαγία τῇ
θαυμαστῇ, καὶ ταύτῃ ἀνήγγειλας Παρθένε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Σου
εὐνοίας τὴν ἔκφανσιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὑπ' αὐτῆς τῆς Παρθένου ὡς ἀρετῶν σκηνώμα, εἰς διακονίαν ἁγίαν,
ὡς προεκκλέεξαι, αὐτὴν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης, Πελαγία
πάντιμε, τῆς εὐφημούσης σε.

Ἡ ἁγία σου κἀρα ἁγιασμοῦ χάριτας, Πνεύματι Ἁγίῳ πηγάζει,
καθαγιάζουσα, Μῆτερ θεόληπτε, μοναζουσῶν τὰς χορείας,
προσιούσας πάντοτε, ταύτῃ ἐκ πίστεως.

Μνεῖαν πάντοτε ποίει πρὸς τὸν Χριστὸν πάνσεμνε, ταύτης τῆς ἁγίας
Μονῆς σου, ἐν ἣ ἠγώνισαι, ἀνεπηρέαστον, ἐπηρειῶν τοῦ Βελίαρ,
ταύτην διασώζεσθαι, ὑμνολογοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, δίδου ἡμῖν πάντοτε
Κόρη, καὶ φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ ἀγνή, τῆς Σῆς σεμνῆς
Πελαγίας, ταύτην διασώζεσθαι, ὑμνολογοῦσάν Σε.

Διάσωσον, ὦ Πελαγία Ὁσία πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ πόθου τῇ σῇ
πρεσβείᾳ προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύουσα τὸν Σωτῆρα.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεύειν Χριστῷ Ὁσία τῷ Νυμφίῳ σου, μὴ παύσῃ ἀεὶ, ὑπὲρ
ἡμῶν δεόμεθα, ὡς ἂν δεινῶν στενώσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων
ρύώμεθα, καὶ χαλεπῶν τοῦ ἐχθροῦ προσβολῶν, καὶ βίον ἡσύχιον
διάγωμεν.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμῳ θεῷ ἐνίσχυσον, ἡμᾶς ἐν χρηστότητι πολιτεύεσθαι, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, Μῆτερ Πελαγία ἀεισέβαστε.

Σοφιστείας τοῦ ὄφεως, ὡς ἐπινοεῖται καθ' ἡμῶν πάντοτε, τῇ σῇ χάριτι διάλυσον, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς φύλαττε.

Ἡ τὴν μόνην πανάχραντον, Μῆτερ κατιδοῦσα μυσταγωγούσάν σε, Πελαγία ταύτη πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου καὶ τῆς νήσου σου.

Θεοτοκίον.

Νήσου Τήνου πανύμνητε, ἐξαιρέτῳ τρόπῳ προστάτις πέφηνας· ὅθεν ταύτην ἀεὶ φύλαττε, πίστει προσκυνοῦσαν τὴν Εἰκόνα Σου.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἅγιον σεμνή, Πελαγία βίον ἔζησας, διὰ τοῦτο καθαγίασον ἡμῶν, τὰς καρδίας τῇ ἁγίᾳ ἀντιλήψει σου.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, Πελαγία δίδου πάντοτε, μοναζούσαις ταῖς τιμώσαις σε πιστῶς, τοῦ πατεῖν τὰς ἐπινοίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὁφθη σοι λαμπρῶς, τῶν Ἀγγέλων ἡ Βασίλισσα, ἣν ἰκέτευε Ὁσία ἐκτενῶς, ὑπὲρ ταύτης τῆς Μονῆς τῆς τιμώσης σε.

Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡμῖν, ἡ ἁγία Σου ἐμφάνεια, τῇ Ὁσίᾳ Πελαγία Μαριάμ, ἀνεξάντλητος πηγὴ τῆς εὐλογίας Σου.

Ὦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἠγίασεν, ὁ Χριστός σε Ὁσία, προσδεχθεῖς σου τὴν σεμνὴν πολιτείαν, ὅν ἐκδυσώπει ἀεὶ Πελαγία, ἐξ ἐναγῶν με προλήψεων ρύεσθαι, καὶ πολιτεύεσθαι πιστῶς, ἐν ἀγάπῃ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Ναμάτων, τῶν μυστικῶν ἐπληρώθης, τῆς τοῦ Πνεύματος σεμνῇ ἐπομβείας, ὡς ἐθεάσω τὴν πάναγνον Κόρην, ἐξ ὧν μετάδος ρανίδα σωτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσιν εὐλαβῶς, Πελαγία Τηνίων ἀγλαΐσμα.

Μονὴν σου, τὴν ἱερὰν Πελαγία, ἐν ἣ ἥνυσας τὸν θεῖον ἀγῶνα, τὴν κεκτημένην ὡς ἔνθεον δῶρον, τὴν πανευώδη σου κάραν θεόληπτε, διάσωζε ἐκ πειρασμῶν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἦνίκα, τῇ Πελαγία ἐφάνης, Παναγία Θεοτόκε Μαρία, τὴν πρὸς ἡμᾶς μητρικὴν Σου ἀγάπην, ταύτη σαφῶς ἀπεκάλυψας Δέσποινα, ἧς τοὺς πλουσίους οἰκτιρμούς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν καρπούμεθα.

Διάσωσον, ὦ Πελαγία Ὁσία πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ πόθου τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύουσα τὸν Σωτῆρα.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς πρὸς Χριστὸν Πελαγία πρεσβείαις σου, πάσης ἀνάγκης ἐν βίῳ καὶ θλίψεως, ταύτην τὴν Μάνδραν σου ἄτρωτον φύλαττε, μοναζουσῶν τὰς χορείας ἰθύνουσα, πρὸς κτῆσιν Ὁσία τοῦ κρείττονος.

Προκείμενον

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχες μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον. (Κεφ.24, 42-47).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Σῆς Ὁσίαςπρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βίου καθαρότητι, κεκοσμημένη Ὅσια, ἡξιώθης βλέψασθαι, τὴν μόνην πανάχραντον Θεομήτορα, ἧς τανῦν βλέπουσα, ἐν τῇ ἄνω δόξῃ, τὴν ἀνέκφραστον λαμπρότητα, αὐτὴν ἰκέτευε, δίδοσθαι χειρὶ πλουτοδότιδι, αὐτῆς τὸ θεῖον ἔλεος, καὶ τὰς διαδόσεις τῆς χάριτος, ταύτῃ τῇ Μονῇ σου, καὶ Τηνῷ τῇ πατρίδι σου σεμνῇ, καὶ πᾶσι Μῆτερ τοῖς σπεύδοσι, ταύτης τῇ χρηστότητι.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου ὡς θεράπαιναν θεῖαν ὑμνολογοῦμέν σε, αὐτῇ γὰρ Πελαγία, καὶ νῦν καθάπερ πάλαι, οἰκεῖοις τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν Μῆτερ ἐβάδισας, πρὸς ταύτην οὖν Ὅσια, καλῶς τὰς μοναζούσας, καθοδήγει ἐκάστοτε, τοῦ ἀποκλίνει ἀεὶ, τὰς ἀτραποὺς τῆς πλάνης.

Ῥῶσιν δίδου Ὅσια, καὶ παθῶν θεραπείαν ἡμῖν δεόμεθα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ κάρᾳ σου τῇ θεῖᾳ, τῇ πνεύσει ἐν Πνεύματι, ὁσμὴν ζωῆς μυστικῆς, καὶ θεῖαν εὐωδίαν.

Θεοτοκίον.

Γνώμην ἔχουσα θεῖαν, καὶ λαμπρότητα βίου Παρθέने ἄχραντε, ἡ θεῖα Πελαγία, τῆς Σῆς κατηξιώθη, ἐμφανείας καὶ χάριτος, ἧς ταῖς πρεσβείαις ἀγνή, τὴν Σὴν Μονὴν φυλάττεις.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Εὗρες Ὅσια, τὴν ἀληθῆ εὐκληρίαν, τῆς Θεόπαιδος αὐτῷ ἐπισκέψει, ἧς καὶ ἡμᾶς Μῆτερ, ἀνάδειξον μετόχους.

Ῥεόντων Μῆτερ, ὡς ἐκφυγοῦσα τὸν σάλον, πρὸς ἀχείμαστον κυβέρνησον λιμένα, ἄνωθεν Ὅσια, μοναζουσῶν χορείαν.

Ἀκατακρίτως, καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνύειν, καταξιώσον τὸν βίον Πελαγία, τὰς ἐνασκουμένας, ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου.

Θεοτοκίον.

Σκέπη Παρθέने, καὶ ἀσφαλὲς προστασία, ἔσο πάντοτε Μονὴ
Κεχροβουνίου, καὶ τῇ νήσῳ Τήνῳ, ὑμνούση Σου τὴν δόξαν.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν ὡς ἡξιώθης, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, ταύτης τὴν ἄρρητον δόξαν
θεάσασθαι, Μῆτερ Ὁσία ἀξίωσον τοὺς τιμῶντάς σε.

Μονὴ Κεχροβουνίου, καὶ ἡ νῆσος Τήνος, τῇ σῇ καυχῶνται Ὁσία
λαμπρότητι, αἷς δίδου πάντοτε Μῆτερ χάριν θεόσδοτον.

Ὁσμὴν ἀγίαν Μῆτερ, πνέει σου ἡ κἀρα, καὶ κατευφραίνει ἡμῶν τὴν
διάνοιαν, μοναστριῶν τὰς χορείας καθαγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν Σου τὴν χάριν, κεχαριτωμένη, ὅτι προστάτις καὶ σκέπη
καὶ ἔφορος, ἡμῶν ἐδόθης τῶν πίστει μεγαλυνόντων Σε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Τὸν Χριστὸν ποθήσασα ἐκ ψυχῆς, τούτῳ Πελαγία, ἠκολούθησας
ἀκλινῶς, ἀρετῶν ὁσίων, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει· διὸ τῆς τῶν Ἀγίων,
δόξης ἡξίωσαι.

Τήνου θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Θεοτόκου, ἡ θεράπαινα ἡ πιστή,
χαίροις Πελαγία, Ὁσία πανολβία, Μονῆς Κεχροβουνίου, θεῖον
ἀγλάϊσμα.

Ἀρετῶν ἐκλάμπουσα τῷ φωτί, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, κατηξίωσαι
κατιδεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἐξήγγειλας Ὁσία, αὐτῆς τὴν εὐδοκίαν,
τὴν πλουσιόδωρον.

Μύστις ἀνεδείχθης θεοειδής, τῆς ἀγνῆς Παρθένου, καὶ ἐμύησας τοὺς
πιστούς, τοὺς ἐν νήσῳ Τήνῳ, αὐτῆς τὴν θείαν χάριν, Ὁσία Πελαγία,
Ἀγίων σύμμορφε.

Χάριτος ἐπλήσθησαν ἀληθῶς, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους, ὅτε εὗρον
ὕπὸ τὴν γῆν, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα, τῆς Θεοτόκου Μῆτερ, οἱ εὐσεβεῖς
ἐν Τηνῳ, Χριστὸν δοξάζοντες.

Τὴν Κεχροβουνίου Μῆτερ Μονήν, σκέπε Πελαγία, ἀπὸ πάσης
ἐπιβουλῆς, πρὸς σέ γὰρ Ὁσία, μετὰ τὴν Θεοτόκον, προστρέχει
καυχωμένη, τῇ θεία κάρᾳ σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον...

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν
σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν
ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ
Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ
ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν
περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μῆτερ, Πελαγία θαυμαστή, σκεῦος ἀρετῶν ἰσαγγέλων, θεραπαινὶς ἐκλεκτή, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος καὶ Θεομήτορος, πρὸς αὐτὴν ἀεὶ πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, καὶ τῆς βλαστησάσης σε, νήσου ἐκάστοτε, ἵνα, τῆς αὐτῆς προστασίας, πάντοτε ἡμῖν καὶ ἐν πᾶσι, χορηγῇ τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**